

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....8:15
מוצאי שב"ק.....9:42
שיעורים כסדרן
נ"ד.....מלכים-א' ט"ז-י'
בבלי.....ערכין כ'
ירושלמי.....חלה ד'
תוספתא.....כתובות פרק ד'
רמב"ם.....מטמאי משכב ומושב ל"ב

פרשת קרח, ג' תמוז, אבות פרק ד', שעת תשע"ט לפ"ק

שנה 8, גליון 43 (403)

מוהרא"ש דערציילט

אויפ'ן וועג ווי אינדערהיים

דער אייבערשטער פירט אסאך מאל צו אז א מענטש זאל דארפן פארן אויפ'ן וועג. איינער דארף יעדן טאג פארן צו די ארבעט, איינער דארף אמאל פארן ערלעדיגן זאכן, אין די צייט פון יאר פארן אסאך אידן אוועק פון דערהיים אויף די זומער וואכן, אדער סיי וואו א מענטש דארף אמאל פארן, און דאס שטערט געווענליך זייער שטארק א מענטש פון זיין געהעריגע סדר. ווען מען איז אינדערהיים, האט זיך יעדער זיין באשטימטע סדר היום, ווען ער לערנט ווען ער דאוונט א.ד.ג. אבער ווען מען פארט אויפ'ן וועג ווערט די גאנצע סדר צעמישט, און דאס מאכט אז מען זאל פארלירן דעם אפעטיט און מען זאל נישט קענען דינען דעם אייבערשטן געהעריג.

ווען א איד איז אבער שטארק מיט אמונה, ער ווייסט און גלייבט אז דער אייבערשטער פירט די וועלט, און קיין שום זאך געשעט נישט פון זיך אליין. דאן ווייסט ער אז אויב דער אייבערשטער

פרשת השבוע

ניקהלו על משה ועל אהרן, לכאורה דארף מען פארשטיין, וואס האט געפעלט פאר קרח אז ער האט געקריגט אויף משה רבינו? ער איז געווען א לוי, ער האט געמאכט דעם ארון, ער איז געווען א גרויסער עושר, ווי די גמרא זאגט (פסחים ק"ט) אז דר"י הונדערט בהמות האבן געדארפט שלעפן די שליסלעך פון די אוצרות פון קרח. עס האט אים גארנישט געפעלט, פארנוואס האט ער געדארפט קריגן אויף משה רבינו?

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') אז דער עיקר סיבה פארנוואס מענטשן זענען נויט פונעם אייבערשטן איז נוייל זיי האבן נישט קיין ישוב הדעת, און פארנוואס האט מען נישט קיין ישוב הדעת? נוייל מען איז נישט פרייליך, און פארנוואס איז מען נישט פרייליך? נוייל מען קוקט נישט אויף די גקודות טובות וואס מען האט, דאס מיינט אז מען פריידט זיך נישט מיט די קליינע גוטע זאכן וואס מען האט געטון.

דאס איז געווען דער פנים פון קרח אז ער איז נישט געווען צופרידן מיט וואס ער האט געהאט, און דעריבער האט ער נישט געקענט זיין פרייליך, ער האט שמענדיג געדארפט נאך און נאך.

מען זעט אז ער איז נישט געווען צופרידן מיט איין מוזה אויפ'ן מיר, ער האט געדארפט האבן א גאנצע שטוב פול מיט ספרים. ער איז נישט געווען צופרידן מיט איין פענגל תכלת אויפ'ן טלית, ער האט געדארפט האבן א טלית וואס איז געווען אינגאנצן תכלת. און די זעלבע בגשמיות איז ער קיינמאל נישט געווען צופרידן מיט וואס ער האט געהאט, ער האט שמענדיג געדארפט נאך און נאך, און דאס האט אים געברענגט צו קריגן אויף משה רבינו.

דערפאר דארף מען אסאך פעמן דעם אייבערשטן אז מען זאל זיין א צופרידענער מענטש, סיי בגשמיות זיין צופרידן מיט וואס מען האט, און סיי ברוחניות, צו זיין פרייליך מיט יעדע זאך וואס מען איז זוכה אריין צו כאפן צו טוהן דעם רצון ה', אפילו עס איז נאר א קלייניקייט, און אזוי וועט מען האבן א גליקליך לעבן.

(תוך הנחל, סעודה שלישית, קרח תשס"ה)

א גוט ווארט

א/ סימן רסא): "כשנזכר אדם ממדרכותו ידע שמו השמים הוא, כי התרחקות תחלת התקרבות, על כן נפל שיתעורר יותר להתקרב להשם יתברך", ווען א מענטש פאלט אראפ פון זיין עבודת השם, ער פאלט צוריק צו זיינע פריערדיגע מעשים - זאל ער וויסן אז פון הימל האט מען אים אנוועק געשטופט פדי ער זאל אנהייבן פונדאקניי מיט א פרישקייט דינען דעם אייבערשטן, "נעצתו שיתחיל מחדש לכנס בעבודת ה' כאלו לא התחיל עדין כלל מעולם", די עצה פאר אים איז ער זאל מאכן א פרישע קבלה, ער זאל פון פריש אנהייבן דינען דעם אייבערשטן פאליו ער האט נאך קיינמאל נישט פרוברט פאר דעם, נאר יעצט איז דאס ערשטע מאל וואס ער הייבט אן דינען דעם אייבערשטן. "וזה כלל גדול בעבודת ה', שצריכין ממש בכל יום להתחיל מחדש", דאס איז א וויכטיגער כלל אין עבודת השם, אז מען זאל זיך אלץ באנייען און אנהייבן פון פריש דינען דעם אייבערשטן.

א מענטש טאר נישט קוקן אויף גארנישט, ער זאל אגניין, אפילו ער האלט אין איין צוריק פאלן, אזוי וועט ער מצליח זיין.

(עצתו אמונה, פי קרח תשע"ט)

שאלות ותשובות ברסלב

מיין שכן טוב

זאכן וואס

שטערן מיר,

ווי אזוי געב

איך זיך אן עצה מיט אים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב א שכן וואס האט לעצטנס געקויפט א הויז, וואס איז באהאפטן צו מיין הויז, און למעשה האט ער אנגעהויבן טוען זאכן וואס שטערן מיר זייער. ער האט ארויסגעבויט אין פארנט מער ווי ערלויבט, אויף האט ער געלייגט פון הונטן אן עיקראנדישן וואס בלאזט אריין די הייסע לופט צו די הויף הונטער מיין הויז.

מיין שאלה איז צי איך מעג אים עפעס זאגן דערנעבן, אדער זאל איך ענדערש פרויבירן צו פארמיידן מחלוקת און אים גארנישט זאגן, כאטש וואס מיין ווייב איז זייער נישט צופרידן אז איך רוף זיך גארנישט אן וועגן דעם.

וואס איז די ריכטיגע וועג צו האנדלען אין אזא מצב?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת שלח, כ' סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אויב דו האסט א טענה אויף דיין שכן, ווי למשל אז ער האט געלייגט זיין עיקראנדישן מאשין נעבן דיין שטוב וכו, זאלסטו גיין מיט אים צו א רב און דער רב זאל פסק'נען א דין תורה וואס די הלכה איז.

מענטשן האבן א טעות, מען קוקט אן דאס גיין צו א דין תורה ווי א מחלוקת; אבער דער אמת איז אז ווען מען גייט צו א רב הערן וואס די הלכה איז, איז דאס נישט קיין מחלוקת. מחלוקת איז ווען מען קרייגט זיך איינער מיט'ן צווייטן און מען פסק'נט זיך אליינס שלא על פי תורה.

דעריבער אז דו האסט טענות אויף דיין שכן וכו, זאלסטו גיין צו דיין רב און עס דורכשמועסן מיט אים; עס קען גאר זיין אז דיין טענות זענען בכלל נישט אויסגעהאלטן, אפשר לאזט אים די תורה לייגן דעם עיקראנדישן דארט וואו ער האט דאס געלייגט און דו עסט זיך אויף פאר גארנישט און פאר נישט.

בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט האבן א גוטע אויג, דו זאלסט האבן די גוטע מדה פון "עין טוב", אז עס זאל דיר נישט אנגיין ווען דיין שכנים בויען ארויס בשעת עס שטערט דיר נישט וכו.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ב ט): "צאו וראו איזוהי דרך ישרה שידבק בה האדם", וואס איז א גוטע מידה וואס דער מענטש זאל זיך צוגעוואוינען צו לעבן מיט דעם? "רבי אליעזר אומר, עין טובה", רבי אליעזר זאגט א גוט אויג; שטענדיג קוקן גוט אויף יעדעם איינעם.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן נד) אז משיח וועט אריין ברענגען די זאך פון קוקן גוט אויף א צווייטן, אזוי ווי עס שטייט ביי דוד המלך (שמואל א טו, יב): "פה עינים וטוב ראי", ער האט געהאט שיינע אויגן און א גוטער קוק; עס איז א שלעכטיקייט פון מענטשן וואס שטערן זייערע שכנים ארויסצובויען ווען עס נעמט גארנישט צו פון זיי.

א שאל זיך אויפצועסן און זיך פיינט האבן ווען מען קען לעבן בשלום על פי תורה.

(עצתו אמונה, פ' שלח תשע"ט)

האט געפירט אז ער דארף פארן אויפ'ן וועג מינט דאס אז ער קען טרעפן דעם אייבערשטן אויך אויפ'ן וועג. אויף אזא אופן קען זיך דער מענטש זייער שטארקן, און אינגאנצן נישט ווערן מבולבל פון דעם וועג וואס ער פארט.

דער עיקר איז די מויל, ווי לאנג א מענטש האט א מויל, דארף ער נישט ווערן געשטערט פונעם וועג, ווייל מען קען רעדן צום אייבערשטן אויפ'ן וועג, מען קען לערנען אויפ'ן וועג, מען נעמט זיך מיט א זעקל ספרים, און וואו מען גייט, כאפט מען אריין עטליכע ווערטער צום אייבערשטן, עטליכע פסוקים חומש, עטליכע פראגן משניות, עטליכע קאפיטלעך תהלים א.ד.ג.

דוד המלך זאגט אין תהלים (תהלים ק"ט) חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך. זאגט דער מדרש (יש פרשת בחקתי) אויף דעם, דוד המלך האט געזאגט פאר'ן אייבערשטן: "יעדן אינדערפרי האב איך געטראכט 'איך דארף גיין צו דעם פלאץ צו יענעם פלאץ, צו דעם הויז צו יענעם הויז', דאס מיינט בית המדרש".

קען זיין דער פשוט, דוד המלך איז דאך זיכער געווען זייער פארנומען יעדן טאג, ער איז דאך געווען דער קעניג פון די אידן און ער האט זיי געדארפט פירן, אויסער אלע מחלמות וואס ער האט געפירט ווי מען זעט אין נ"ך, האט ער דאך זיכער געדארפט זיין זייער אסאך אויפ'ן וועג. אבער פון דעס וועגן איז ער נישט געווארן געשטערט פון דעם, נאר ער האט זיך געשטארקט צו דינען דעם אייבערשטן אויך אויפ'ן וועג. דאס האט דוד המלך געזאגט פאר'ן אייבערשטן: "יעדן צופרי האב איך געטראכט 'איך דארף גיין צו דעם פלאץ צו יענעם פלאץ, צו דעם הויז צו יענעם הויז', דאס מיינט אז ער האט זיך געמאכט דעם חשבון וואו ער דארף אלץ גיין יענעם טאג. "אבער מיינע פיס האבן מיר געפירט אין בית המדרש", אפילו ווען איך בין געגאנגען אויפ'ן וועג האב איך געשפירט אזוי ווי איך וואלט געווען אין בית המדרש, איך האב זיך נישט געלאזט שטערן פונעם וועג. ווייל ווען א מענטש לעבט מיט'ן אייבערשטן, קען ער דינען דעם אייבערשטן אויפ'ן וועג פונקט ווי אינדערהיים.

דאס איז אויך זייער וויכטיג פאר אינגעלייט צו וויסן. געווענליך א אינגערמאן ווען ער האט חתונה נעמט ער זיך פאר אז ער גייט זיין וואויל און ערליך, ער גייט זיך נעמען לערנען און דאווענען. אבער ווען עס קומט למעשה, די ווייב שלעפט אים איינקויפן, אדער צו גיין צו משפחה שמחות, ווערט ער צומישט פון זיין סדר, און ער ווערט אינגאנצן צובראכן. דער אמת איז אבער אז מען טאר נישט ווערן צובראכן פון דעם, ווייל דער אייבערשטער גייט מיט מיט'ן מענטש אויך אויפ'ן וועג, און מען קען רעדן צום אייבערשטן וואו נאר מען געפינט זיך.

דער רבי האט אמאל געזאגט פאר איינעם וואס האט זיך אפגערעדט אז ער האט א ווייטע וועג צו גיין, האט אים דער רבי געזאגט: "ווי ווייט איז פון מויל ביז צום הארץ?" דאס מיינט אז ווען א מענטש האט א מויל מיט א הארץ קען ער דינען דעם אייבערשטן אויך אויפ'ן וועג, ער קען רעדן צום אייבערשטן, ער קען לערנען און דאווענען, און ער וועט אפילו נישט פילן אז ער איז אויפ'ן וועג.

אנשי שלומינו פלעגן זאגן אויף רבי נתן אז ער האט געלערנט אויפ'ן וועג נאך מער ווי אינדערהיים, ער איז געווען אזוי שטארק צוגעבינדען צום אייבערשטן אז קיין שום זאך האט אים נישט געקענט שטערן, ער האט ווייטער געדינט דעם אייבערשטן אויפ'ן וועג פונקט ווי ער וואלט געזיין אין בית המדרש.

שטעל זיך אפ א מינוט

דער אמת איז אז עס איז א גרויסע חסד פונעם אייבערשטן אז מען מוז פארן פון איין פלאץ צום אנדערן, ווייל אסאך מאל זענען מענטשן אזוי פארזאגט און פארפלאגט אז עס קומט אים אפילו נישט אויס קיין צייט זיך אפצושטעלן א מינוט און רעדן עטליכע ווערטער צום אייבערשטן, "באשעפער, וואו האלט איך אויף דער וועלט?" "באשעפער, העלף מיר ארויס מיט וואס איך דארף". ווען מען פארט אבער אויפן וועג און מען האט נישט וואס צו טוהן, קען מען אויסגיין די צייט מיטן זיך וואך רעדן מיטן אייבערשטן. יעדע ווארט וואס מען רעדט צום אייבערשטן איז א געוואונדערן הצלחה פארן מענטש אויף די וועלט און אויף יעדע וועלט.

ווען מען געפונט זיך אונטערוועגנס, קומט מער אויס צו פארברענגען די צייט, צייט איז די טייערסטע זאך וואס עס איז דא אויף די וועלט, מען קען עס נישט קויפן פאר קיין שום געלט, דאס איז נאר א מתנה וואס דער אייבערשטער געבט פאר'ן מענטש, און יעדע מינוט צייט וואס עס גייט אוועק ליידיג איז א פארלוסט וואס מען קען מער קיינמאל נישט צוריק באקומען.

דערפאר דארף א מענטש זייער אכטונג נעבן אויף די טייערע צייט און זען אז עס זאל נישט אוועק גיין ליידיג, נאר ווערן אויסגענוצט אויף די ריכטיגע וועג. יעדע מינוט וואס גייט אריבער איז שוין א געשטארבענע מינוט, עס וועט קיינמאל נישט צוריק קומען, אויב מען האט עס אויסגענוצט ווי מען דארף איז גוט, און אז נישט איז עס שוין דערנאך.

עס איז באקאנט וואס דער הייליגער חתם סופר ז"ע האט געזאגט אז ער איז געווארן א תלמיד חכם פון פינף מינוט, און ווען די תלמידים האבן זיך געוואונדערט: "ווי אזוי קען מען ווערן א תלמיד חכם אין פינף מינוט?" האט ער זיי מסביר געווען אז ער רעדט פון די פינף מינוטקעלעך וואס ווערט פארזאגט ביי מענטשן, ער האט אבער יא גוט אויסגענוצט די קליינע מינוטקעלעך און פון דעם איז ער געווארן א תלמיד חכם.

ווען א מענטש זאל גוט קוקן ווער ער זען ווי עס גייט אים ליידיג היבש מער פון פינף מינוט, און ווען מען זאל צוזאם שטעלן די אלע פינף מינוטן וואס גייען ליידיג במשך א טאג, וועט עס אויסקומען צו אסאך שעה'ן. אבער ווען מען זאל אכטונג נעבן נישט צו גיין ליידיג, קען מען זיך גאר אסאך איינקויפן אין די קליינע צייטן.

עס איז געווען ביי אנשי שלומינו א גרויסער מענטש, דער רב פון טשערין ז"ע, ער

.....

שאלות ותשובות בְּרֶסְלָב

אויף חתונות שפארט מען; פארן וואס אויף אומאן געבט מען נא אויס געלט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס דער ראש ושיבה שליט"א רעדט פֿסדר נישט אויסצוגעבן איבריג געלט אויף אידישע שמחות, אז מיטל שפאן ווי נויט מעגליך און נישט מאכן קיין טייערע שמחות.

למעשה אבער ווען ס'קומט צו אומאן, וואס דאס קאסט אויף אסאך געלט פאר די טיקעטס, אפסנא, און אזוי ווייטער, דארט געבט מען נא אויס אסאך געלט. פארן וואס איז דאס אנדערש?

ישיב רב

תשובה:

בְּעִנְיַן ה' יחפוד

יום ג' פֿרשת שלח, כ"ב סיון, שנת תשע"ט לפֿרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב גערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף נישט זיין קיין גרויסער חכם צו פארשטיין דער חילוק פון אויסגעבן געלט פאר נישטיגע פאר שעה ווען מען מאכט א שמחה צו געווינען דערביי אביסל פֿבור המדומה נאר, ביז אויסגעבן געלט צוליב פארן קיין אומאן צו א צדיק וואס האט מקביל געווען פאר ווער עס וועט קומען צו אים אויף ראש השנה אז ער וועט אים פאררעכטן מיט אן אייביגער תיקון.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (שו"ת מוה"ר, סימן תח): "הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה - שאני יודע מהו ראש השנה. לא מבצא אהם כלכם בנדאי מלוין בראש השנה שלי, אלא אפילו כל העולם פלו מלוי בראש השנה שלי", די גאנצע וועלט איז אנגעהאנגען אין מיין ראש השנה און דער אייבערשטער האט מיר דאס געגעבן פאר א מתנה; נישט נאר איר - מייע תלמידים - זענט מלוי אין מיין ראש השנה, נאר די גאנצע וועלט שטייט אויף מיין ראש השנה.

די אלע וואס פארן קיין אומאן און צאלן אלע געלטער זוכה זיין צו זיין אין אומאן אויף ראש השנה ביי זיי איז דאס ווי ווען עס ווארט פאר א מענטש א שווערע משפט. ווען מען שטייט פאר א משפט נעמט מען דעם גרעסטן לוייער וואס עס איז נאר דא; ווער רעדט נאך אויב עס ווארט פאר א מענטש א משפט פון טויט שטראף רחמנא לצלן, דאן נעמט מען דעם גרעסטן לוייער וואס איז נאר דא אין די גאנצע וועלט - אפילו עס זאל קאסטן אסאך געלט, און מען וועט טון אלעס וואס מען קען צו באקומען דעם גאר טייערן לוייער וואס ער קען אפשר ראטעווען דעם מענטש. דאס זעלבע איז ווען עס קומט ראש השנה, דער גרויסער יום הדין וואס: "יכול באי עולם יעברון לפניך כגני מרון, פבירת וועה עדרו, מעברי צאנו תחת שכטו, פן תעבר ותספר ותמנה ותפקד נפש כל חי, ותחתך קצבה לכל ברייתך, ותכתב את גור דינם", דארף דאך א מענטש טון אלעס אויף די וועלט צו נעמען א גוטן לוייער, איינער וואס וועט אים העלפן ניצל צו ווערן פון די שלעכטע גיירות.

דער רבי - ער איז דער גרעסטער לוייער וואס איז דא אויף די וועלט; דערפאר פארן מיר קיין אומאן אויף ראש השנה אפילו עס איז אונז שווער, און מיר צאלן פאר דעם אלע געלט וואס פארלאנגט זיך פאר דעם אבי צו זיין אין אומאן ראש השנה.

עס איז א גרויסע רחמנות אויף אידישע קינדער אז ווען עס קומט די צייט פון מאכן שמחות ווערט מען א בעל חוב, מען ווייסט נישט וואו זיך אהין צו טון; מען פארנט פון חברים, קרובים, משפחה און מען קען דאס נישט באצאלן ווען עס קומט איין שמחה נאך צווייטן. רבי נתן זאגט: "פרנסה געבט דער אייבערשטער פאר יעדן איינעם גלייך, אבער פאר איבעריגע זאכן, פאר מותרות און נארשיקטן - דארט ווערט מען פארשווארצט".

דער אייבערשטער זאל רחמנות האבן אויף אידישע קינדער, ער זאל אונז ארויסנעמען פון די גלות פון די אומות העולם און פון אונזער אייגענע גלות וואס מיר לייגן זיך אליינס ארויף, עס זאל שוין מקוים ווערן וואס מיר בעטן יעדן טאג ביים דאווענען: "ושבר עול הגוים", דער גלות פון די פֿעלקער, "ועול הגליות", און די אייגענע גלות, "מעל צנאנרנו, ותולכנו מהרה קומיית לארצנו".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

די איבריגע פילע בריוו פונעם ראש ושיבה שליט"א פון די וואך, קען מען זען אינעם וועבסטיילן קונטרס "עצתו אמונה".

צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט 7132-200-845

פֿלעגט זייער שטארק היטן און אויסנוצן די צייט, און אזוי האט ער זוכה געווען צו מחבר זיין אסאך ספרים, ער האט געמאכט א פירוש אויף ליקוטי מוה"רן מיט'ן נאמען "פרפראות לחכמה", און נאך אסאך ספרים לויט'ן רבינ'ס למודים, און דאס אלעס איז נאר געווען אין זכות פון זיין שמירת הזמן.

מען דערציילט אויף אים אז ער פֿלעגט גיין שלאפן גאר פֿרי, גלייך נאך מעריב איז ער געגאנגען שלאפן און ער פֿלעגט אויפשטיין ביי צות און לערנען ביז אינדערפֿרי ווען ער האט געדאוונט ותיקון.

אזוי ווי ער איז אבער געווען דער רב פון שטאט, האט ער געדארפט מסדר קידושין זיין ביי יעדע חתונה אין שטאט, האט ער געהייסן דעם שמש אז ער זאל אים מעלדן ווען עס איז דא א חתונה אין שטאט, און אזוי האט דער שמש געטון, ער האט יעדעס א מאל איינגעמאלדן פאר'ן רב אבער די חתונה, און דער דער רב פֿלעגט געווענליך נישט גיין מסדר קידושין זיין אליין, ער פֿלעגט מכבד זיין דעם זיין מיט סידור קידושין, און ער אליין פֿלעגט נישט גיין צו די חתונה.

אייך טאג ווען טשעריגער רב איז געגאנגען דאווענען ותיקון האט ער געזען דארט א חתן, פֿרעגט ער דעם חתן: "ווען האסטו חתונה געהאט?", זאגט ער: "נעכטן נאכט", איז דער טשעריגער רב צוגעגאנגען צום שמש און אים פֿארגעהאלטן: "פארן וואס האסטו מיר נישט געלאדנט נעכטן צו די חתונה?" האט דער שמש זיך פֿארענטפֿערט: "איך זע דאך אז דער רב קומט סיי ווי נישט צו די חתונה, נאר ער איז מכבד דעם זיין מיט סידור קידושין, האב איך געקלערט אז עס פֿעלט נישט אויס צו רופן דעם רב, איך וועל גלייך זאגן פאר'ן דיין וועגן די חתונה", האט אים דער רב געענטפֿערט: "דו האסט מיר אבער אנגעוואוינן א נאכט פון תורה", ווען דער שמש האט נישט פֿארשטאנען האט דער רב אים מסביר געווען אז געווענליך גייט ער שלאפן פֿרי און שטייט אויף צו צות צו לערנען, אבער ווען עס איז דא א חתונה אין שטאט, און אלס רב וואלט דאך געפאסט איך זאל גיין צו די חתונה און עס וואלט גענומען מסתמא א האלבע נאכט, און דערנאך ביי צות בין איך דאך סיי ווי אויף, וואלט איך אויפגעווען א גאנצע נאכט, און דערפאר אפילו איך גיי נישט צו די חתונה, פיר איך זיך אבער אז ווען עס איז דא א חתונה בין איך אויף א גאנצע נאכט און איך לערן תורה, און יעצט אז דו האסט מיר נישט איינגעמאלדן וועגן די חתונה, האסטו מיר אנגעוואוינן א נאכט פון תורה... זעט מען וואס הייסט שמירת הזמן, אויסצונוצן די צייט ווי עס דארף צו זיין.

וואויל איז דעם וואס היט די צייט, סיי אינדערקייט און סיי אונטערוועגס, וועט ער מצליח זיין ברוחניות ובגשמיות און האבן די וועלט מיט יענע וועלט אינאיינעם.

(שיחות מוה"ר"ש)

קוקן נאר אויף די גוטס

אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו - דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן רפ"ב) אויפן פסוק (הילים ל"ג) ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו, אז דער אייבערשטער זאגט אונז אז מיר זאלן קוקן נאר אויף די גוטס פון יעדן מענטש, מען זאל דן זיין יעדן לפר זכות, אפילו ווען מען זעהט אז א מענטש איז זייער שלעכט, ער איז זייער ווייט פונעם אייבערשטן, דארף מען קוקן און זוכן צו טרעפן ביי אים עפעס א גוטע נקודה, עפעס א זאך מיט וואס יענער איז יא גוט, און מיט דעם וואס מען קוקט אויף זיינע גוטע חלקים, מיט דעם מאכט מען אז יענער זאל באַמַת ווערן גוט און וואויל.

דאס זאגט דער פסוק, ועוד מעט ואין רשע, אויב מען קוקט אויף די קליינע חלק וואו יענער איז נישט קיין רשע. דאן, והתבוננת על מקומו ואיננו, דורך דעם מאכט מען אז ער זאל באַמַת ווערן גוט, און ווען דו וועסט קוקן אויף אים איז ער שוין נישט אויף די זעלבע פלאץ וואו ער איז געווען פֿריער, נאר ער איז שוין א סך בעסער געווארן.

די זעלבע איז אויך ביים מענטש אליין, ווען מען קוקט זיך אן און מען זעהט אז מען איז פול מיט שלעכטס, דארף מען פרובירן אויפצוהויכן עפעס גוטע זאכן וואס היט האט יא געטוהן, יעדער איד האט דאך א סך גוטע זאכן וואס ער האט געטוהן אין זיין לעבן, און מיט דעם וואס מען קוקט אויף די גוטע חלקים, מיט דעם העלפט דער אייבערשטער אז מען ווערט טאקע איינגאנצן גוט.

דאס זאגט די משנה, אל תסתכל בקנקן, קוק נישט אויף די גאנצע אינהאלט וואס איז פול מיט שלעכטס. נאר, אלא במה שיש בו, קוק גוט און זיך אויף ערגעץ וואו אינעם מענטש וואו ער האט יא עפעס גוטע חלקים, און דורך דעם וועט דער גאנצער מענטש ווערן גוט.

(חסדי אבות פרק ד' משנה כ"ז)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (לא)

אין קורצן פון פריער: דער הייליגער רבי האט זיך אויפגעטון אז ער ווייסט ווי אזוי צו מאכן א פדיון.

קמח

אויף האט דער רבי זיך דעמאלט אויפגעטון, אז ער קען נישט שלאפן, ווייל איידער ער גייט שלאפן קומען צו אים אלע זעקס הונדערט אהיות פון די תורה, און זיי שטעלן זיך פאר אים.

קמח

דער רבי האט געזאגט אז יעדער מענטש זעט פאר'ן שלאפן אלע נשמות וואס זענען שוין נפטר געווארן פון זיינע קרובים אדער וואס זענען פון זיין שושלת. אזוי ווי ס'איז באקאנט אז איידער א מענטש שטארבט זעט ער די אלע נשמות, די זעלבע זאך איז אויך פאר'ן שלאפן, וואס איז א זעכציגסטל פון טויט, זעט אויך יעדער די אלע נשמות. נאר די נשמות פליען דורך אזוי שנעל פאר זיינע אויגן, אז דער מענטש באמערקט עס אפילו נישט.

דער אמת איז אז אויך פאר'ן שטארבן איז נישט יעדער אייניג אין דעם, נישט יעדער זעט קלאר די אלע נשמות, ס'זענען דא וואס אפילו דעמאלט פליען די נשמות דורך פאר אים גאר שנעל אז דער מענטש כאפט עס נישט אויף געהעריג, ער זעט נאר א שניין און אן התנוצצות פאר די אויגן. אבער פאר'ן שלאפן זעט דער מענטש נאר א זעכציגסטל פון די שניין, און דעריבער כאפט עס דער אויג נישט אויף.

דער מענטש ווייסט אפילו נישט פון דעם אז ער זעט די נשמות, ווייל דער שניין פון די נשמות איז גאר קליין און ס'פליעט דורך זייער שנעל, אבער יעדער מענטש זעט למעשה די אלע נשמות איידער ער גייט שלאפן.

קמח

אין יענע צייט איז מקורב געווארן צום רבי'ן א אינגערמאן מיט'ן נאמען ר' אהרן, וואס איז געווען א געוואלדיגער חידוש, א גרויסער צדיק און א למדן. [ער איז שפעטער געווארן דער רב אין שטאט ברסלב]. ווי אזוי איז ער מקורב געווארן? ער האט געהאט א מומע, זיין מאמע'ס שוועסטער, וואס האט געוואוינט מיט איר מאן אין שטאט מעדוועדזיקע נעבן רבי'ן, און די מומע האט געהאט זייער שטארקע אמונת חכמים אין רבי'ן.

איינמאל האט זי געמאכט א שמחה, זי האט גערופן איר משפחה צו די שמחה, און זי האט אויך געשיקט רופן איר פלומעניק ר' אהרן. האט איר דער רבי געזאגט דעמאלט, "אויב דיין פלומעניק וועט קומען צו דיר, שיק אים גלייך צו מיר". און אזוי האט זי טאקע געטון, גלייך ווען ר' אהרן איז אנגעקומען, האט זי אים געשיקט צום רבי'ן, ער האט אבער נישט געוואלט גיין, ער האט נאכנישט געוואוסט די גרויסקייט פון רבי'ן, און ער איז קוים דעמאלט אנקומען פון א שווערע קאלטע שנייאיגע וועג, ער האט זיך קורם געוואלט דערווארעמען און קומען צו זיך. זי האט אים אבער נישט אפגעלאזט, זי האט זיך גע'עצ'עשניט און אים געזאגט, "דו מוזט שוין גיין צום רבי'ן, ער וויל דיר זען". און אזוי האט ער געמוזט גלייך אריבערגיין צום רבי'ן.

ווען ער איז אריין צום רבי'ן האט ער נאך אנגעהאט דעם שווערן ווינטערדיגן מאנטל, און ער איז געווען זייער קאלט פון די וועג. דער רבי האט אים געגעבן שלום און אים געזאגט, "עס איז דיר קאלט? ביי מיר וועסטו זיך אנווארעמען".

דער רבי האט אנגעהויבן רעדן צו אים מיט חכמה, ביז ר' אהרן האט זיך אביסל מתנונה געווען און זיך אויסגערעדט פאר'ן רבי'ן. דעמאלט איז ער געווארן זייער צוגעצויגן צום רבי'ן. ער איז שוין געבליבן ביי זיין מומע פאר א שטיק צייט, צו קענען זיין נאנט צום רבי'ן.

קמח

דעמאלט איז געווען די מעשה אז דער רבי איז אמאל געגאנגען אין מקנה צוואמען מיט ר' אהרן. און דערנאך האט דער רבי אים געזאגט, "האסטו זיך שניין גע'טוב'לט; ווען דו וועסט אבער זיין מקורב צו מיר, וועסטו זיך שענער קענען טוב'לין".

דער רבי האט תופס געווען מיט רוח הקודש די עבודה מיט די שמות און יחודים וואס ר' אהרן האט אינזין געהאט אין מקנה, און אויף דעם האט דער רבי אים געזאגט אז אויב וועט ער זיין מקורב צום אים, וועט ער קענען זיך נאך שענער טוב'לין.

קמח

דער רבי האט אים זייער ליב געהאט. איינמאל האט אים דער רבי געזאגט, "איך האב דיר זייער ליב, און דערפאר ווילן איך דיר אז זאלסט זוכה זיין אויף יענע וועלט צו פארשטיין מייע שיתות חולין". פארזעצונג קומט א"ה - גענומען פון ספר "שפת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

ערשטע שבת אין קעמפ דורך זייער שיין ב"ה

פארגאנגענעם סוף וואך זענען שוין די משפחות ארויסגעקומען אין קעמפ, צו ווילן אויפ'ן קומענדיגן זומער בעבל"ט. עס איז דורך א זייער שייענס שבת.

פרייטאג צו נאכטס נאך די סעודה איז מען זיך צוזאם געקומען צום באטע, דער ראש ישיבה האט געשמועסט שיינע התחזקות. ער האט נאכגעזאגט פון רבי'ן איבער דעם בוים וואס אלע סארט חיות און עופות קענען רוען אונטער איר שאטן, און דער תענוג און געשמאק וואס איז פארהאן דארט איז גארנישט צום באגרייפן (ספורי מעשיות, מעשה י"ג פון די זיבן בעטלערס) האט דער ראש ישיבה געזאגט אז דאס קען מען שפירן דא אין קעמפ, עס קומען זיך צוזאם אלע סארט מענטשן, פון אלע סארט משפחות און מנהגים, אלע אין איין פלאץ, ווייל אלע קומען דא בלויז צו הערן דעם הייליגן רבי'נס דיבורים, און דער תענוג וואס געפינט זיך ביי דער בוים האט קיין שיעור נישט.

שבת קודש אינדערפרי נאכן דאווענען האט דער ראש ישיבה פארגעלערנט סיפורי מעשיות (מעשה י"ב - דער בעל תפלה) "ווי דער בעל תפלה איז אזוי געגאנגען, האט ער געזען אז ס'גייען מענטשן און בעטן גאט ברוך הוא און זענען מתפלל, און זיי טראגן ספרים פון תפלות, האט ער זיך דערשראקן פון זיי, און זיי האבן זיך אויך דערשראקן פון אים; האט ער זיך געשטעלט מתפלל זיין, און זיי האבן זיך אויך געשטעלט מתפלל זיין". האט דער ראש ישיבה ארויסגעברענגט אז דאס איז די עצה פאר אלע סארט שוועריקייטן, פחדים, ענקזיעטיס, פאביעס א.א.וו. וואס מענטשן גייען דורך, איז די איינציגסטע עצה נאר צו בעטן דעם איבערשטן, "באשעפער, איך האב מורא פון דאס און דאס, העלף מיר עס זאל צו מיר נישט געשען דאס און דאס", און אזוי וועט דער מענטש ארויסגיין פון אלע זיינע פראבלעמען. תפלה קען ארויס נעמען דעם מענטש פון די גרעסטע תאוות, נסיונות, און אלע פראבלעמען ברוחניות ובגשמיות, אבער נאר בתנאי אז מען געבט נישט אויך, מילייט צו נאך א תפלה און נאך א תפלה, און צום סוף וועט מען זיכער פועל'ן. דער ראש ישיבה האט דערנאך דערציילט אסאך פערזענליכע מעשיות ווי אזוי אידן זענען ארויס פון די גרעסטע צרות נאר דורך תפלה.

מוזעט'ק ביי מלוה מלכה האט דער ראש ישיבה געזאגט אז מ'פירט זיך צו דערציילן מעשיות פון צדיקים ביי מלוה מלכה ווייל אויב מ'ווייל א וואך פון הצלחה דארף מען האבן אמונת חכמים, ווי מ'זייגט ביים דעם ניגון "גאט פון אברהם". די וועלט ווינטשט "א וואך פון ישועות, א וואך פון רפואות, און א וואך פון אסאך געלט", האט דער ראש ישיבה געפרעגט, וואס וועט דיר "אסאך געלט" העלפן? אנשטאט דעם דארף מען וויכטיג האבן א וואך פון אסאך אמונת חכמים, ווייל די עצות פון די צדיקים דאס ברענגט אונז אלע ישועות.

אנהויב די וואך זענען די בחורים ארויסקומען אין קעמפ, וואו זיי וועלן מיט'ן איבערשטנס הילף פארברענגען א זומער אויף די פרישע ריינע לופט אינעם קעמפ, וואס דער ראש ישיבה גלייכט צו רופן "א ריהוב פון אמונה", און זיך אנשעפן פרישע כוחות צו דינעם דעם איבערשטן פאר א גאנץ יאר.

ההרים והגבעות יפצחו לפניהם רנה!

ערשינען הערליכע סידים פון שיעורים אין

ספר שמואל א' און ב' פונעם ראש ישיבה שליט"א

עס איז א גרויסע שמחה צו לאזן וויסן אז עס איז נארוואס ערשינען אויף סידים די הערליכע וועלט בארימטע שיעורים אין תנ"ך פונעם ראש ישיבה שליט"א. צום ערשט האט מען ארויסגעגעבן די שיעורים אין ספר שמואל א' און ב'.

די שיעורים אין תנ"ך זענען ספעציעל בארימט מיט די קלארקייט מיט וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט עס פארגעלערנט, און ווי ער נעמט ארויס די חיזוק און מוסר פון די הייליגע פסוקים וואס מיר דארפן מיטנעמען אויפ'ן טאג טעגליכן לעבן.

די סידים זענען שוין דא צו באקומען ביי די מפיצים, אדער קען מען רופן אויף 509-347.

בעזר ה' וועלן די איבריגע ספרי תנ"ך, פארגעלערנט דורכ'ן ראש ישיבה, ערשינען בקרוב. דערווייל קען מען הערן פארגעלערנט גאנץ נ"ך אויפ'ן טעלעפאן לוי "קול ברסלב", אויף 9191-444-212, דארט דארף מען דרוקן 2 און דערנאך 8. [די איבריגע לאקאלע נומערן אין אלע געגנטער, געפונט זיך ביים סוף פונעם גליון].

לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דבר ה'!

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעזר'ה עס צו שיקן צו אייך

הבטחת מוהרא"ש

מוהרא"ש האט צוגעזאגט און מבטיח געווען אז ווער עס וועט ארויסהעלפן דאס דרוקן דעם ספר הקדוש

אשר בנחל

וועט זיכער זען א גרויסע ישועה און געהאלפן ווערן למעלה מדרך הטבע מיט וואס ער דארף. יעצט האט איר די נעלענדיג צו האבן א חלק אין דרוקן "אשר בנחל" און געהאלפן ווערן מיט בני חיי ומוחי, יוסיפיס הנינים, רפואות וישועות.

רופט שוין **845-248-1651**

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502363 / 0797040069 / ענגלאנד 0797040069 / ארץ ישראל 8426-414-845 / 212-444-9169
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג **347-630-2876**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך 03303502361 / 0797040066 / ענגלאנד 0797040066 / ארץ ישראל 8429-414-845 / 212-444-9191
BreslevCenter.com